

Czwartek 13 styczeń 2005

33. wzywa strony konfliktu na Sri Lance do możliwie najwcześniejszego wznowienia procesu pokojowego i nalega, by wzięły pod uwagę objawy dobrej woli i wsparcie, które okazały sobie wzajemnie wszystkie społeczności Sri Lanki oraz wsparcie społeczności międzynarodowej dla odnowy i odbudowy Sri Lanki po katastrofie tsunami, która dotknęła wszystkich obywateli tego kraju; wzywa obie strony do powołania wspólnej grupy roboczej w celu zagwarantowania w kraju sprawiedliwego podziału pomocy;

34. podkreśla, że UE, przy wsparciu Norwegii, musi wykorzystać okazaną dobrą wolę i działać na rzecz rozszerzenia procesu pokojowego zdefiniowanego w Oslo w grudniu 2002 roku o współmierną pomoc rozwojową i rehabilitacyjną;

35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po raz pierwszy od 18 miesięcy rząd Indonezji szybko otworzył prowincję Aceh dla międzynarodowych agencji pomocy humanitarnej i dziennikarzy oraz że siły rebeliantów ogłosiły jednostronne zawieszenie broni; jest jednak głęboko zaniepokojony informacjami o ponownych działaniach zbrojnych przeciwko rebeliantom w prowincji Aceh; wzywa wszystkie strony do powstrzymania się od wszelkich działań, które utrudniają lub opóźniają dostęp do społeczności i obywateli w potrzebie i pomoc tym społecznościom i obywatelom;

36. wzywa wszystkie banki i instytucje finansowe UE do wprowadzenia kodeksu dotyczącego opłat bankowych w przypadku prywatnych wpłat danych osób na rzecz organizacji pozarządowych i świadczących pomoc, zwłaszcza w okresie następującym niezwłocznie po katastrofach naturalnych lub humanitarnych;

Uwagi końcowe

37. wzywa Radę do zdania Parlamentowi za 6 miesięcy sprawozdania z efektów akcji pomocy UE w tym regionie;

*
* *

38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Państw Członkowskich UE, głowom państw i przewodniczącym parlamentów Indonezji, Sri Lanki, Tajlandii, Indii, Malediwów, Malezji, Bangladeszu, Tanzanii, Birmy/Myanmaru, Mauritiusa, Kenii, Somalii i Seszeli, sekretarzowi generalnemu ONZ i dyrektorowi OCHA.

P6_TA(2005)0007

Stosunki transatlantyckie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stosunków transatlantyckich

Parlament Europejski,

- uwzględniając Deklarację Transatlantycką w sprawie stosunków UE-USA z 1990 r. i Nową Agendę Transatlantycką z 1995 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stanu Partnerstwa Transatlantyckiego w przeddzień szczytu UE-USA w dniach 25-26 czerwca 2004 r. ⁽¹⁾ w Dublinie,
- uwzględniając rezultaty szczytu UE-USA, który odbył się w dniach 25-26 czerwca 2004 r. w Dublinie,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P5_TA(2004)0375.

Czwartek 13 styczeń 2005

- A. zważywszy, że stosunki pomiędzy społeczeństwami obywatelskimi w Europie i Stanach Zjednoczonych opierają się na silnych podstawach i wspólnych wartościach, takich jak demokracja, prawa człowieka i rządy prawa, stabilna gospodarka i stały rozwój,
- B. podkreślając, że walka z terroryzmem może zakończyć się sukcesem tylko wtedy, jeżeli działania prowadzone będą w ramach wzmocnionego partnerstwa transatlantyckiego, które podtrzymywać będzie w spójności fundamentalne wartości na jakich zostało zbudowane,
- C. zważywszy, że nowa sytuacja na Bliskim Wschodzie stwarza okazję do podjęcia wspólnej inicjatywy w tym regionie, mającej na celu uzyskanie ostatecznego i szerokiego porozumienia,
- D. zważywszy, że trwająca od dłuższego czasu sytuacja w Zatoce Guantanamo stwarza napięcia w stosunkach transatlantyckich, ponieważ UE nie może zaakceptować tych prawnych i sądowych nieprawidłowości, które podkopują wiarę w najbardziej fundamentalne wartości rządów prawa,
- E. zważywszy, że szczyt UE-USA w Dublinie doprowadził do pewnego umiarkowanego postępu w kierunku nowych impulsów mających wzmocnić partnerstwo gospodarcze, np. za pomocą środków lub kroków służących wspieraniu postępów w dziedzinie rynków finansowych oraz negocjacji w sprawie Transatlantyckiego Porozumienia o Ruchu Lotniczym; a także zważywszy, że szczyt, poprzez wspólne oświadczenia, odniósł się do ogólnej sytuacji na Bliskim Wschodzie i do różnych aspektów walki z terroryzmem oraz rozpowszechniania broni masowego rażenia,
- F. zważywszy, że Nowa Agenda Transatlantycka z grudnia 1995 r. powinna zostać jak najszybciej zweryfikowana w celu uwzględnienia obecnych realiów,
1. wyraża nadzieję, że druga kadencja Prezydenta Busha i nowa administracja doprowadzi do odnowy w transatlantyckich stosunkach UE-USA; deklaruje gotowość Unii Europejskiej, a w szczególności Parlamentu Europejskiego, do współpracy i wspólnego działania przy rozwiązywaniu globalnych problemów, które wymagają globalnych wysiłków i wspólnego podejścia; dlatego przyjmuje z zadowoleniem wizytę Prezydenta Busha w instytucjach europejskich, która ma się odbyć w lutym 2005 r.;
 2. przyjmuje z zadowoleniem postęp we wzmacnianiu Partnerstwa Transatlantyckiego, osiągnięty od ostatniego szczytu UE-USA w dniu 26 czerwca 2004 r. w Irlandii; uważa gotowość podjęcia wspólnych działań w szerokim zakresie dziedzin za dobrą zapowiedź dotyczącą przyszłości tego partnerstwa, odzwierciedlającą świadomość, że współpraca jest lepsza niż podążanie w różnych kierunkach;
 3. zdaje sobie sprawę, że w wielu dziedzinach polityki, takich jak związane z Międzynarodowym Trybunałem Karnym i Protokołem z Kioto, występują różnice w analizach, diagnozach i politycznym stanowisku pomiędzy UE i USA; jest zaniepokojony potencjalnie niebezpiecznym oddziaływaniem wzrastającego deficytu budżetu federalnego USA na gospodarkę światową i równowagę międzynarodowych rynków walutowych; wzywa do dalszej debaty w tych dziedzinach polityki, w których występują silne podziały w stanowiskach UE i USA i wyraża nadzieję, że obecna nowa administracja podejmie rzeczywiste wysiłki służące wzmacnianiu partnerstwa pomiędzy UE i USA;
 4. wzywa Stany Zjednoczone do przyjęcia wspólnej odpowiedzialności za równowagę gospodarczą w coraz bardziej współzależnym świecie;
 5. proponuje utworzenie transatlantyckiej „wspólnoty działań” na rzecz współpracy regionalnej i światowej oraz wyzwania, skupiającej się w szczególności na następujących trzech wspólnych działaniach:
 - a) rozwój inicjatywy pokojowej na Bliskim Wschodzie w porozumieniu z rządami i mieszkańcami tego regionu, w celu wniesienia wkładu w rozwiązanie istniejących konfliktów, włączając w to wspieranie demokracji w Palestynie, Iranie i Iraku;
 - b) dążenie do osiągnięcia światowego bezpieczeństwa, które powinno być połączone z następującymi priorytetami:
 - walką z międzynarodowym terroryzmem i rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia, a także ponownym podjęciem negocjacji w sprawie kontroli zbrojeń oraz rozbrojenia na szczeblu wielostronnym, w ramach systemu ONZ oraz na szczeblu bilateralnym;

Czwartek 13 stycznia 2005

- potrzebą zwalczania źródeł terroryzmu poprzez np. koordynację w dziedzinie pomocy rozwojowej oraz wsparciem dla rodzących się procesów demokratycznych na zasadzie pełnego przestrzegania praw człowieka i prawa międzynarodowego; wzywa obydwu partnerów do aktywnego zaangażowania się w reformę ONZ, a w szczególności Rady Bezpieczeństwa, włączając w to jej skład, w celu zwiększenia jej skuteczności i odpowiedzialności oraz zdolności do wdrażania swych decyzji;
 - potrzebą skutecznej reakcji — w oparciu o wspólną podstawę Milenijnych Celów Rozwoju — na nowe globalne wyzwania przekraczające granice krajowe, szczególnie zmniejszenie ubóstwa, choroby zakaźne i degradacja środowiska naturalnego, głównie poprzez wspieranie dialogów dotyczących ochrony klimatu i emisji pochodzących z transportu; dlatego też uważa, że katastrofa spowodowana przez tsunami stwarza okazję do wspólnego, zgodnego wsparcia i akcji pomocy, połączonej z działaniami ze strony ONZ, dla dotkniętych tą katastrofą krajów, po których nastąpić powinny długofalowe programy odnowy i odbudowy mające na celu trwały rozwój tego regionu;
- c) nowy impuls do wzmocnienia partnerstwa gospodarczego, poprzez skoncentrowanie się na określonych ideach mających na celu dalszą, jak najściślejszą transatlantycką integrację gospodarczą, działania prowadzące w kierunku obszernego Transatlantyckiego Porozumienia o Ruchu Lotniczym i przyspieszenia dialogu w sprawie regulacji rynku finansowego z myślą o wsparciu dynamicznego i otwartego transatlantyckiego rynku kapitałowego;
6. uważa, że powyższe inicjatywy powinny doprowadzić, do grudnia 2005 r., do porozumienia pomiędzy partnerami transatlantyckimi w celu aktualizacji Nowej Agendy Transatlantyckiej z 1995 r., zastępując ją „Porozumieniem o Partnerstwie Transatlantyckim”, które ma wejść w życie od 2007 r.;
7. jest zdania, że Transatlantycki Dialog Ustawodawczy musi być w pełni uruchomiony, iż powinien zostać stworzony system wczesnego ostrzegania pomiędzy obiema stronami, a także, że istniejąca wymiana międzyparlamentarna powinna być przekształcona stopniowo w *de facto* „Zgromadzenie Transatlantyckie”;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich oraz Prezydentowi i Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.

P6_TA(2005)0008

Redukcja zadłużenia krajów rozwijających się

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie redukcji zadłużenia krajów rozwijających się

Parlament Europejski,

- uwzględniając spotkanie Klubu Paryskiego, grupy zrzeszającej 19 państw-wierzycieli, w tym 12 Państw Członkowskich, które odbyło się w dniach 17-21 listopada 2004 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie zmniejszenia zadłużenia krajów HIPC ⁽¹⁾ oraz z dnia 18 maja 2000 r. w sprawie zadłużenia zagranicznego biednych krajów ⁽²⁾,
- uwzględniając Milenijne Cele Rozwoju, do których zobowiązały się wszystkie państwa członkowskie ONZ w 2000 r.,
- uwzględniając inicjatywę Nowe Partnerstwo dla Rozwoju Afryki (NEPAD), przyjętą w październiku 2001 r. w Abudży (Nigeria) i uznaną następnie przez Unię Afrykańską za część jej społeczno-gospodarczego programu rozwoju,
- uwzględniając plan działania przyjęty na spotkaniu w Kananaskis w dniu 27 czerwca 2002 r. przez grupę G8 skupiającą państwa uprzemysłowione oraz uwzględniając konkluzje Prezydencji G8 przyjęte na szczycie w Evian w dniu 3 czerwca 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 E z 5.6.2003, str. 167.

⁽²⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, str. 239.